

Süleyman Bulut
**BİLENLER
BİLMEYENLERE
ANLATSIN**

Kapak Resmi: Mustafa Delioğlu

4. basım

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

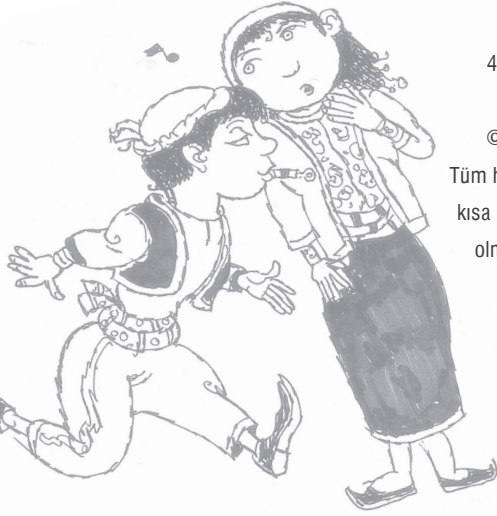
Süleyman Bulut
BİLENLER
BİLMİYENLERE
ANLATSIN

Çocuk Oyunu; 2 Perde, 7 Sahne

Kapak Resmi: Mustafa Delioğlu

Yayın Koordinatörü: İpek Şoran
Editör: Ebru Akkaş
Kapak ve İç Tasarım: Gözde Bitir Tufan
Tasarım Uygulama: Hüseyin Altinel

1. Basım: 2013

4. Basım: 1000 adet, Aralık 2023

ISBN 978-975-07-1600-3

© Can Sanat Yayınları A.Ş., 2013

Tüm hakları saklıdır. Tanıtım için yapılacak
kısa alıntılar dışında yayıncının yazılı izni
olmaksızın hiçbir yolla çoğaltılamaz.

Can Sanat Yayınları Yapım ve Dağıtım Tic. ve San. A.Ş.

Yayıncı Sertifika No: 43514

Maslak Mh. Eski Büyükdere Cad. İz Plaza No: 9/25 Sarıyer, İstanbul

Telefon: (0212) 252 56 75 - 252 59 89 Faks: 252 72 33

cancocuk.com cancocuk@cancocuk.com

Baskı ve Cilt: Pasifik Ofset; Sertifika No: 44451

Adres: Cihangir Mah. Güvercin Cad. Baha İş Merkezi

A Blok No: 3/1 Z. Kat Avcılar, İstanbul

CAN
ÇOCUK

Süleyman Bulut

1954 yılında, Beyşehir Gölü kıyısında (Konya), Tolca Köyü'nde doğdum. Ben küçükken büyükler hep aynı soruyu sorardı: 'Büyüyünce ne olmak istiyorsun?' İlkokulda, 'Öğretmen olmak istiyorum,' derdim... Ortaokuldayken, pilot! Lisede, tiyatro oyuncusu! İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi'nde okurken anladım ki ben aslında harfleri seviyorum, başka şeyi değil! İstanbul Radyosu'na, özellikle çocuk programlarına radyo oyunları yazmaya başladım. İlk kitabım *Kar Tanesi*'ni de o yıllarda yazdım. Heyecan içinde Arkadaş Kitaplar'ı yöneten Erdal Öz'e gittim. Kendimi tanıtip dosyayı uzattım. Erdal Abi, 'On beş gün sonra gel,' dedi. Benim için on beş yıl kadar uzun süren on beş günün sonunda Erdal Abi'ye gittiğimde, 'Resimlemeye bile verdim,' demesin mi? Uçarak döndüm eve, yeni kitaplarımı yazmaya başladım...

Yazarın yayınevimizden çıkan diğer kitapları:

101 ATASÖZÜ 101 ÖYKÜ
101 DEYİM 101 ÖYKÜ
101 KISA HALK HİKÂYESİ
101 NİNNİ
101 TEKERLEME
101 YANILTMAÇA
ARKADAŞIM NASREDDİN HOCA
ASLAN KRAL KORK
ATATÜRK HANGİ TAKIMI TUTUYORDU?
BİL BENİ BİLEYİM SENİ
BİNBİR GECE MASALLARI /
GEMİCİ SİNBAD
BÜYÜK ATATÜRK'TEN
KÜÇÜK ÖYKÜLER 1
BÜYÜK ATATÜRK'TEN
KÜÇÜK ÖYKÜLER 2
BÜYÜK ATATÜRK'TEN
KÜÇÜK ÖYKÜLER 3
KAR TANESİ
KARDEŞLİK ÇEMBERİ
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 1
ANNE BEN YAPABİLİRİM
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 2
SİHİRLİ ÇAYDANLIK
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 3
HEY KÜÇÜK!
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 4
İNSAN OKUR
ÇOCUKLARIN HAKLARI VAR 5
KIZ İŞİ OĞLAN İŞİ
KOCAMAN KÜÇÜK DENİZ
MAVİŞ
MOR BENEKLİ
OKLU KİRPİ İLE
KONAKLI KAPLUMBAĞA
ORMANDAKİ DEV
PALAVRACILAR KRALI
PENCEREDEKİ KUŞ
PULLARLA ATATÜRK: HAYATI VE
MÜCADELESİ (1881-1938)
SARITAY
SU KARDEŞLER
ŞİPŞAK BİLMECELER 1
ŞİPŞAK BİLMECELER 2
ŞİPŞAK BİLMECELER 3
TOPARLACIK NOKTA VE ARKADAŞLARI
UÇANKUŞ'TAN AL HABERİ
YEŞİL YÜREK
YILDIZLI ALFABE

KİŞİLER

NASREDDİN HOCA

GÜLHATUN: Hoca'nın eşi.

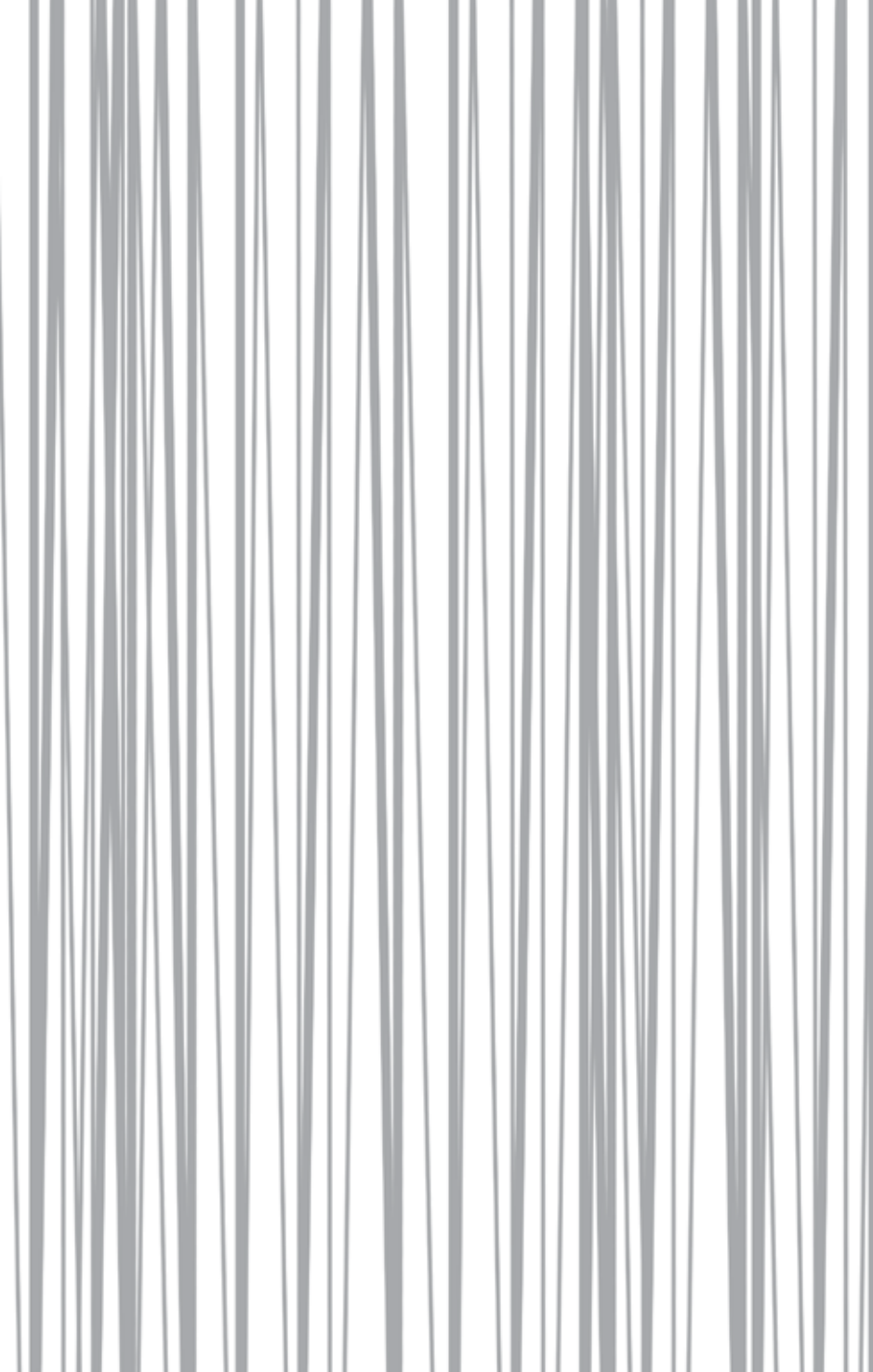
ÖZLEM: Hoca ve Gülhatun'un kızı.

AKŞEHİRLİ GENÇLER: (1, 2, 3, 4)

KOMŞULAR: (1, 2, 3)

HALA: Gülhatun'un halası.

TEYZE: Gülhatun'un teyzesi.

PERDE I

SAHNE I

Sahne açılır...

Nasreddin Hoca, eŖeęi Karakaçan'ın ipini çekerek sahnenin bir ucundan girip öbür ucuna doğru yürürken bir AkŖehirli yanına yaklaŖır.

AKŖEHİRLİ: Günaydın hocam!

NASREDDİN HOCA: *(Ŗyle bir bakar, pek yüz vermez.)* Günaydın!

AKŖEHİRLİ: Biraz önce buradan ne geçti, biliyor musun?

NASREDDİN HOCA: Nerden bileyim ne geçti, ben müneccim miyim?

AKŖEHİRLİ: Bir tepsi baklava geçti... *(Hoca ilgilenmez görünür.)* Altın sarısı renginde... *(Hoca'dan yine tepki yok.)* Nar gibi kızarmıŖ... Fıstıklı!

NASREDDİN HOCA: *(Omuz silker.)* Bana ne?

AKŞEHİRLİ: Bana ne olur mu Hocam? Tepsiyi taşıyan nereye girdi, biliyor musun?

NASREDDİN HOCA: Nereye girdi?

AKŞEHİRLİ: Sizin eve!

NASREDDİN HOCA: (*Dik dik bakar.*) Öyleyse sana ne?

AKŞEHİRLİ: (*Bozular.*) Seninle de konuşulmuyor be Hocam! (*Geri dönüp sahneden çıkar.*)

NASREDDİN HOCA: Hadi Karakaçan, şimdi baklava zamanı değil, seyircilerimiz bizi bekliyor!

Nasreddin Hoca ve Karakaçan, sahnenin öbür ucundan çıkarlar. Sahnenin arkasından dolanarak yeniden sahneye girerler.

NASREDDİN HOCA: (*Birkaç küçük öksürükle sesini ayarladıktan sonra...*)

Yarının sayın bilim insanları, sanatçıları, yazarları, oyuncularını, doktorları, mühendisleri, astronotları... Bakanları, başbakanları ve hatta cumhurbaşkanları... Kısaca, yarının sayın büyükleri hoş geldiniz!

KARAKAÇAN: Aaiii! Aaiii! Aaiii!

NASREDDİN HOCA: (*Karakaçan'a ters ters bakarak...*) Karakaçan, evladım büyükler konuşurken sözleri kesilmez. Anladın mı Karakaçan?

(*Karakaçan başını sallar.*)

NASREDDİN HOCA: Aferin... (*Seyircilere*) Çok söz dinler abileri, ablaları, çok usludur... Ne diyorduk?

1.GENÇ: *(Seyirciler arasında oturmaktadır.)* Hoş geldiniz diyordunuz...

NASREDDİN HOCA: Evet, hoş geldiniz diyorduk ki siz de çok hoş gelmişsiniz zaten... Ağızlar kulaklarda, gözler çıra gibi parlıyor, kafalardan zekâ fışkırıyor, bütün dikkatinizi sahneye vermişsiniz. *(Susar: Salon- dan, hafifçe bir horlama sesi duyulur. Hoca konuşma- sını fısıltıyla sürdürerek...)* Gerçi dikkatini sahneye değil de uykuya verenler de var *ama* ne demiş büyük- ler, istisnalar kaideyi bozmaz...

KARAKAÇAN: Aiii! Aaiii! Aaiii!

NASREDDİN HOCA: Aa, Karakaçan madem konuşa- caksın bari küçük harfle konuş, bak uyuyan arkadaş- larımızın uykusu bozuldu senin yüzünden. Beğendin mi yaptığını? Neyse, geçelim bu hoş geldin faslını... Nereye geçelim? Tanışma faslına geçelim hemen... Bilin bakalım ben kimim?

KARAKAÇAN: Aaiii! Aaiii! Aaiii!

NASREDDİN HOCA: *(Karakaçan'a döner.)* Ne dedin, ne dedin? Bana ha? *(Seyircilere döner.)* Bana ne dedi, duydunuz değil mi?

GENÇLER: *(Seyirciler arasında oturanlardan birkaçı)* Duyduk Hocam!

NASREDDİN HOCA: *(Şaşırır gibi...)* Ne duydunuz, ne dedi yani? *(Seyirciler arasından bir genci işaret eder.)* Sen söyle bakalım, ne dedi?

2. GENÇ: Hemen söyleyeyim hocam, Karakaçan size E...

NASREDDİN HOCA: *(Hemen sözünü keser.)* Dur, dur, dur... Söyleme! Ya da kodlayarak söyle, harfleri yani!

2. GENÇ: Tamam, kodluyorum hocam.

NASREDDİN HOCA: Kodla!

2. GENÇ: Nevşehir'in E'si...

NASREDDİN HOCA: Aaa, bir yaşıma daha girdim, Nevşehir'in E'si mi varmış?

GENÇLER: Olmaz mı Hocam, hem de iki tane!

KARAKAÇAN: Aii! Aii!

NASREDDİN HOCA: Karakaçan da iki tane diyor... Peki, başka?

3. GENÇ: İkinci harfi ben kodlayayım mı Hocam?

NASREDDİN HOCA: Tamam, sen kodla!

3. GENÇ: Kahramanmaraş'ın Ş'si!

NASREDDİN HOCA: Aa, Kahramanmaraş'ta Ş'e nerede?

GENÇLER: Sonunda... sonunda hocam!

NASREDDİN HOCA: Aaaa, ne zor yanıtlar veriyorsunuz çocuklar. Şebinkarahisar, Şarkikaraağaç, Şanlıurfa dururken taaa Kahramanmaraş'ın sonuna gidiyorsunuz... Kulağınızı tersten gösterme konusunda üstünüze yok yani... Neyse geçelim bu kodlamayı da benim kim olduğuma gelelim... Benim kim olduğumu biliyor musunuz?

GENÇLER: *(Hep bir ağızdan)* Biliyoruz Hocam!

NASREDDİN HOCA: *(Anlamış gibi)* Bravo çocuklar, demek benim hoca olduğumu herkes biliyor ha! Ünü-

müz buralara kadar gelmiş demek. Pekiii... (*Karakaçan'ı göstererek*) Arkadaşımın kim olduğunu biliyor musunuz?

GENÇLER: (*Hep birlikte*) Biliyoruz! Söyleyelim mi Hocam?

NASREDDİN HOCA: Söyleyin bakim!

GENÇLER: (*Hep birlikte*) 6, 23, 6, 14!

NASREDDİN HOCA: Ne bu? Telefon numaranız mı?

GENÇLER: Telefon numarası değil hocam bu, harflerin numarası!

NASREDDİN HOCA: (*Düşünür...*) Hımmm... Ha, anladım anladım; ama onun bir adı var, o arkadaşım 6, 23, 6, 14 değil, arkadaşım 14... 1... 21... 1...

GENÇ: (*Atılır*) Ben buldum hocam...

NASREDDİN HOCA: Ne buldun?

GENÇ: Devamını! Devamı şöyle... 14... 1... 4...1...
17

KARAKAÇAN: Ai, ai, ai, ai!

NASREDDİN HOCA: (*Alkışlar*) Bravo, Karakaçan da adını onayladı bak! Peki, beni biliyorsunuz, arkadaşım Karakaçan'ı da biliyorsunuz... Şimdi daha zor bir soru soracağım. Korkmuyorsunuz değil mi?

2. GENÇ: Sorudan korksak sınavlara girmezdik hocam...

NASREDDİN HOCA: Sınava giren terler değil miydi o söz?

3. GENÇ: O dediğin "hamama giren terler" Hocam.

NASREDDİN HOCA: Ha sınav, ha hamam, ikisi de terletir işte... *(Zil sesi)* Duydunuz zilin sesini, gönderiyim mi sorunuzu?

GENÇLER: Gönder! Gönder!

NASREDDİN HOCA: Siz kimsiniz?

(Kısa bir sessizlikten sonra seyirciler arasından yanıtlar gelir.)

GENÇLER:

Ben Mehmet!

Ben Selin!

Ben Barış!

Ben Yeliz!

NASREDDİN HOCA: *(Sözlerini keserek)* E şıkkı, E şıkkı... Yani hiçbiri! Soruyu tekrar ediyorum, dikkatle dinleyiniz... Siizz, kimsiniz?

GENÇLER:

Ben, Mehmet Hocam!

Ben, Selin Hocam, işte kimliğim!

Ben Barış'ım Hocam, isterseniz arkadaşlarıma sorun!

NASREDDİN HOCA: Sen ne diyorsun Karakaçan?

KARAKAÇAN: Aii! Aii!

NASREDDİN HOCA: Yanlış diyor... Peki, doğru yanıt neydi arkadaşım Karakaçan?

KARAKAÇAN: Aii!

NASREDDİN HOCA: Doğru yanıt tek sözcük olacaktı diyor Karakaçan: Seyirci! Siz seyircisiniz. Ben size,

siz kimsiniz diye sordum, sen kimsiniz, amaaann
(*düzeltir*) sen kimsin demedim ki.

GENÇLER: (*Bozulurlar*) Aaaaaaaaaa!

NASREDDİN HOCA: (*Onları taklit eder*) Beee, ceee...
(*Durur*) Üçüncü soruma geçiyorum: Peki, şimdi siz nerede bulunuyorsunuz?

GENÇLER: Tiyotroda!

NASREDDİN HOCA: (*Alkışlamaya başlar.*) Bravo...
(*Karakaçan, cebinden bir kâğıt çıkarıp sahnenin bir ucundan diğer ucuna yürüyerek seyircilere gösterir. Kâğıtta "BUNU BEN BİLE BİLİYORUM!" yazmaktadır.*)

NASREDDİN HOCA: Güzel... Peki, bugün burada hangi oyunu izleyeceğinizi biliyor musunuz? (*Sessizlik*) Duymadınız sanırım, soruyu bir kere daha tekrar ediyorum: Siz, bugün burada hangi oyunu izleyeceğinizi biliyor musunuz?

2. GENÇ: (*Seyirciler arasında*) Bilmiyoruz!

3. GENÇ: (*Seyirciler arasında*) Bilmiyoruz Hocam!

NASREDDİN HOCA: (*Öfkelenmiş gibi yapar.*) Siz daha, hangi oyunu izlemeye geldiğinizi bilmiyorsunuz; ben size daha ne diyeyim? Hadi Karakaçan biz gidelim.

Sahnedan çıkmak ister.

1. GENÇ: (*Sahneye fırlayıp Hoca'nın önüne geçer.*)

Aman hocam, biz ettik sen etme; sen bizim kusuru-
muza bakma!

NASREDDİN HOCA: *(Tekrar sahne önüne gelir.)*

Peki, soruyu tekrar ediyorum o zaman... Bugün, bu-
raya hangi oyunu izleyeceğinizi biliyor musunuz?

1. GENÇ: Biliyoruz!

2. GENÇ: Elbette biliyoruz hocam!

3. GENÇ: Hiç bilmez miyiz Hocam?!

NASREDDİN HOCA: *(İzleyenleri süzer.)* Madem han-
gi oyunu izleyeceğinizi biliyorsunuz, o zaman benim
bir şey söylememe gerek yok... Hadi, bana müsaade!

Yine sahneden çıkmak ister.

1. GENÇ: *(Sahneye fırlayıp Hoca'nın önüne geçer.)*

Aman Hocam biz ettik sen etme... Biz nerden bilelim
senin ne söyleyeceğini, kusurumuza bakma bizim!

NASREDDİN HOCA: *(Sahneye döner.)* Tekrar soru-
yorum: Siz, bugün burada hangi oyunu izleyeceğinizi
biliyor musunuz?

*Gençler birbirlerine bakar... Aralarında fısıldaş-
malar olur. Sonra da yanıtlar gelmeye başlar.*

2. GENÇ: Biliyoruz Hocam!

3. GENÇ: Hayır, bilmiyoruz!

4. GENÇ: Evet, biliyoruz Hocam!

1. GENÇ: Hayır, bilmiyoruz Hocam!

3. GENÇ: Evet, biliyoruz!

NASREDDİN HOCA: *(İzleyicileri süzer.)* Anlaşıldı...
Bu durumda, bilenler bilmeyenlere anlatsın canım...
Benim bir şey söylememe gerek yok. *(Karakaçan'ın ipine yapışır yine.)* Evde, hanım bizi bekliyor... Size iyi izlemeler, kahkahanız bol olsun!

(Nasreddin Hoca ve Karakaçan sahneden çıkar.)

Bu tanıtım
kopyası
Can Çocuk
okurları için
özel olarak
hazırlanmıştır.

Süleyman Bulut

BİLENLER BİLMİYENLERE ANLATSIN

Gülmece odağı Nasreddin Hoca

Lafını esirgemeyen Nasreddin Hoca'nın her durumda verecek bir cevabı ve göreceği bir hesabı mutlaka vardır. *Bilenler Bilmeyenlere Anlatsın*, Nasreddin Hoca'nın bu özelliği üzerine kurulmuş bir tiyatro oyunu.